

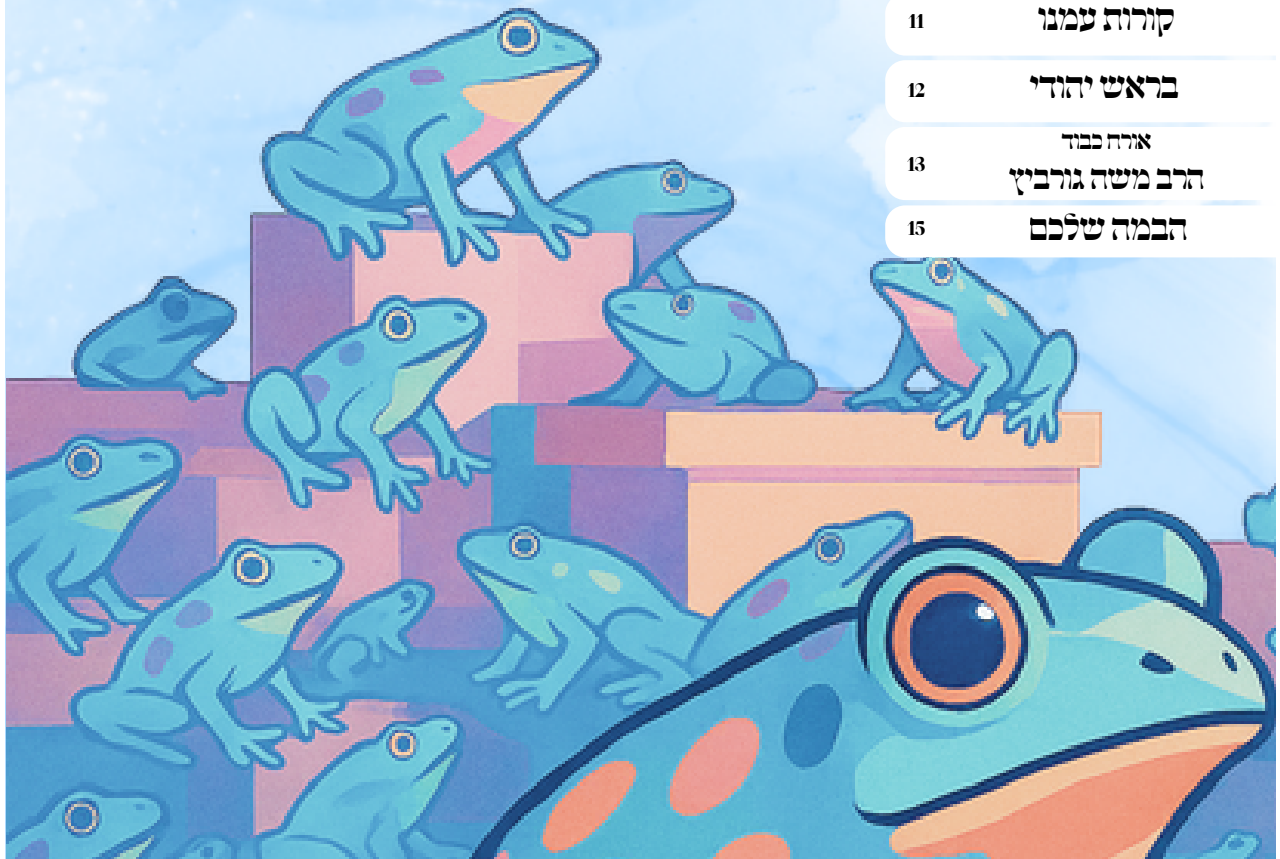
עונג שבת עם

לחידודי

פרשת וארא תשפ"ו | מס' 49

גנרד על ידי
יהודה פליסקין

- 3 לחידודי
- 5 צועדים לאור הפרשה
- 8 נקודה למחשבה
- 9 עבודה פנימית
- 10 הלכות המצוות בחו"ל
- 11 קורות עמנו
- 12 בראש יהודי
- 13 אורח כבוד
הרב משה גורביץ
- 15 הבמה שלכם

lechiduday@gmail.com

לקבלת העלון ויצירת קשר

לזכותם

לקוראים החשובים, שלום וברכה

עלון 'לחידודי' יוצא לאור מדי שבוע, ומתפרסם בעותקים רבים בארץ ובעולם, במטרה להביא בפני הציבור הקדוש דברי תורה ומאמרים איכותיים המבוססים על דברי רבותינו גדולי הדורות - במגמה לחיזוק בעבודת ה', תיקון המידות וקירוב אחינו בני ישראל לאביהם שבשמים.

אנו משקיעים זמן ועמל רב בכתיבת, עריכת והנגשת החומרים הטובים ביותר, בצורה מדויקת ומרתקת.

קראתם, נהניתם והתחזקתם - עכשיו ההזדמנות שלכם, להצטרף למהפכה הקדושה, להפיץ את האור ולהשפיע על אנשים נוספים הצמאים לדבר ה'.

על ידי תרומה כספית כפי יכולתכם, תוכלו לזכות רבים, וידוע מעלתם ושכרם הגדול של מזכי הרבים בעולם הזה ובעולם הבא.

ניתן להנציח שמות יקיריכם לזכות / לישועה / להצלחה / לעילוי נשמה

בברכה
יהודה פליסקין

לתרומות והנצחות

BRASIL

pix -

lechiduday@gmail.com

(em nome de Rachel Lea Besser)

בארץ ישראל

פועלים 12

סניף - 446

מס' חשבון - 172545

(על שם הדסה פליסקין)

ליצירת קשר: lechiduday@gmail.com

לחידודי | פרשת שמות

לזכותם

~ לעילוי נשמה ~

לע"נ

ר

~ לרפואה שלימה ~

לרפואת

יפה שיינדל בת רחל שתח'י

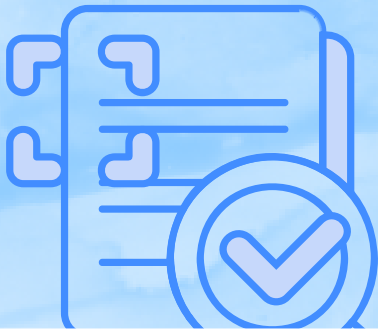
~ להצלחת התורם ~

זיוון הגון והצלחה רבה לתורם

החפץ בעילום שם.

לחידודי

- 1 איזה אחד מהשבטים האריך הכי הרבה ימים?
- 2 כשאדם מגיע להתחתן עם אישה, את מי הוא צריך לבדוק?
- 3 איזה אדם מתנשף, על אף שלא רץ או הרים משא?
- 4 מדוע הקדוש ברוך הוא מביא פורענות על הגויים?
- 5 האם חפץ דומם יכול לבלוע?
- 6 האם שייך הכרת הטוב לחפץ?
- 7 איזה חמרים הם לא בעל חי?
- 8 הוא הגן על משה ולכן הוא לא הוכה על ידו, אבל איננו אדם. מהו?
- 9 האם זה סותר לומר: 'כעת מחר'?
- 10 הם ניגודים ולעולם לא מסתדרים אך לכבוד רצון בוראם עשו שלום, מה שהוא לגמרי הפך טיבעם. מי הם?

פיתרונות

- 1 רש"י ד"ה ושני חיי לוי: ולוי האריך ימים על כולם. (פרק ו' פסוק ט"ז)
- 2 רש"י ד"ה אחות נחשון: מכאן למדו הנושא אישה צריך לבדוק באחיה. (פרק ו' פסוק כ"ג)
- 3 רש"י ד"ה מקצר רוח: כל מי שהוא מצר, רוחו ונשימתו קצרה ואינו יכול להאריך בנשימתו. (פרק ו' פסוק ט')
- 4 רש"י ד"ה ואני אקשה: וכן מדתו של הקדוש ברוך הוא, מביא פורענות על האומות כדי שישמעו ישראל וייראו. (פרק ז' פסוק ג')
- 5 רש"י ד"ה ויבלע מטה אהרון: מאחר שחזר ונעשה מטה, בלע את כולו. (פרק ז' פסוק י"ב)
- 6 רש"י ד"ה אמור אל אהרון: לפי שהגין היאור על משה כשנשלך לתוכו, לפיכך לא לקה על ידו לא בדם ולא בצפרצע. (פרק ז' פסוק י"ט)
- 7 וימותו הצפרצעים ויצברו אותם למרים חמרים. פירוש: הרמות הרמות. (פרק ח' פסוק ט' – י')
- 8 רש"י ד"ה אמור אל אהרון: לא היה העפר כדאי ללכות על ידי משה לפי שהגן עליו כשהרג את המצרי ויטמינהו בחול. (פרק ח' פסוק י"ב)
- 9 רש"י ד"ה כעת מחר: כעת הזאת למחר. (פרק ט' פסוק י"ח)
- 10 רש"י ד"ה מתלקחת בתוך הברד: נס בתוך נס. האש והברד מעורבין, והברד מים הוא ולעשות רצון קונם עשו שלום ביניהם. (פרק ט' פסוק כ"ד)

אתה קובע לעצמך...

ויהפכו כל המים אשר ביאור לדם (ז, כ)

פרשתנו מספרת את סיפור 7 המכות הראשונות, מבין 10 המכות שהביא הקב"ה על מצרים. חז"ל הבינו שיש משמעות מכוונת למכות אלו דווקא. והסבירו שהיה בכך משום 'מידה כנגד מידה'.

לאחר מכן, טבעו המצרים בים סוף, 'מידה כנגד מידה' על מה שעוללו: "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" (במדבר רבה י ב).

מכה כנגד מכה...

הרה"ג ר' משה לואיס זצ"ל [מקריית 'מטרסדורף' בירושלים] מפרט בספרו 'מטעמי השולחן', על כל מכה ומכה, כמה טעמים כנגד מה היא באה.

נציג כאן רשימה של פרט אחד על כל מכה:

1. דם – שהשליכו את ילדי ישראל ליאור.
2. צפרדע – שאמרו לישראל להביא להם שקצים ורמשים.
3. כינים – שאמרו לישראל לטאטא את הרחובות המגואלים.
4. ערוב – שציוו על ישראל להביא להם חיות רעות.
5. דבר – ששמו את ישראל לרועי צאן ושאר בעלי חיים.
6. שחין – ששמו את בני ישראל שיהיו בלנים לחמם ולצנן להם מים.

7. ברד – ששמו את בני ישראל לנוטעי גנות ופרדסים.

8. ארבה – ששמו את ישראל שיהיו כורמיהם וזורעי חיטים וקטניות.

9. חושך – שכאשר עשו סעודה, הניחו נר דלוק על ראש הישראל.

10. בכורות – שרצו לאבד את ישראל שנקראו בכור של הקב"ה.

'מידה כנגד מידה' הוא מושג מאוד יסודי באופן שהשי"ת מנהג את עולמו. המשנה אומרת "במידה שאדם מודד - בה מודדין לו" (סוטה א ז). הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל, כותב שבכל התורה ובחז"ל, אנו מוצאים אלפי דוגמאות של 'מידה כנגד מידה' ('משנת רבי אהרן' ח"ג עמוד קפ).

400 כנגד 400...

הסיפור של רבי פרידא הוא אחד הסיפורים המפורסמים של 'מידה כנגד מידה'. לאמורא רבי פרידא היה תלמיד קשה-הבנה ברמה קשה ביותר, כדי שיבין את הלימוד, הוא היה צריך שיסבירו לו כל דבר 400 פעמים.

רבי פרידא עמד במשימה הזאת באופן קבוע. פעם אחת, ניטרדה ישוב דעתו של התלמיד, וגם לאחר 400 פעמים, התלמיד לא הצליח להבין. רבי פרידא ישב ושינן עם התלמיד 400 פעמים נוספות! מסירותו העצומה של רבי פרידא עוררה רושם עצום בשמים, ונתנו לו מתנה מיוחדת: הוא יחיה 400 שנה! (עירובין נד:).

כבוד כנגד כבוד...

פעם אחת, היתה מריבה בין 2 שכנים. אנשים יעצו לאחד מהם, לפעול בצורה מסוימת. אבל הוא סירב. שאלו אותו: הרי מבחינה הלכתית, זכותך לכך, למה אינך עושה זאת? ענה להם: אתם צודקים, אבל הרי הקב"ה מנהל את העולם באופן של 'מידה כנגד מידה', ואני לא רוצה שיעשו לי דבר כזה...

'הסכם שלום' עם הכינים...

סיפור מפעם סיפר הרב אברהם קאהן זצ"ל, [מניו יורק, היה מוהל מומחה שזכה למול עשרות אלפים, וראש 'קרן אברהם הכהן' - לעידוד ותמיכה בתלמידי חכמים ומורי הוראה], אודות אביו הרב יום טוב קאהן זצ"ל:

'אבי מורי עשה חיל בעסקיו והיה לעשיר גדול. ביתנו בפרעשבורג התנהג ברחבות כמנהג העשירים, עם משרתים ששמרו על נקיון הבית וסדר קפדני. הוא קיים 'ויהיו עניים בני ביתך'... עירנו פרעשבורג, נתברכה ומשפחות רבות זכו לעושר והרחבה גדולה. מפורסמת לשבח בפי כל, מידת הצדקה והחסד של יהודי פרעשבורג, ונתינתם בעין יפה ובדרך כבוד.

שנים אחדות קודם המלחמה העולמית השנייה, הורע מצב הפרנסה במזרח אירופה ומשפחות רבות הגיעו לדלות עד פת לחם. על כן יצאו בעלי בתים וראשי משפחות לקבץ נדבות ונדדו בדרכים מעיר לעיר. יהודים אלו עזבו את ביתם לזמן רב, אולי חצי שנה ויותר. עקב מצב הפרנסה בפרעשבורג שעמד ברום המעלה, הגיעו המוני עניים ואביונים

המשיך בעמוד הבא

סיפור מדהים של 'מידה כנגד מידה', הוא ספר ה'תשב"ץ', שנכתב על ידי רבינו שמעון בן צמח דוראן זצ"ל [נפטר בשנת ה' אלפים ר"ד]. על הספר הזה יש שמירה עליונה מיוחדת. הנה בדרך כלל ספרים ישנים, נפגעים מתולעים המכרסמים בהם. שונים הם ספרי ה'תשב"ץ' שאינם נאכלים על ידי תולעים!

הסיבה לכך, בגלל שהמחבר, היה מקפיד על כבוד ספרי הקודש שהיו ברשותו - מידה כנגד מידה!

מרת החזון איש זצ"ל סיפר שהיה ברשותו ספר התשב"ץ מלפני 500 שנה, והיה שלם לגמרי!

עוד סיפור מרת החזון איש זצ"ל, שהיה תלמיד חכם אחד שזילזל בספר 'חכמת אדם', וכעונש של מידה כנגד מידה, הספר שאותו תלמיד חכם חיבר, התבלה בזמן קצר באופן לא טבעי!

בהנהגה של 'מידה כנגד מידה' יש תועלת גדולה. אדם רואה מה קורה לו, ולפי זה יכול להתבונן מה עליו לתקן. שמעתי על רב חשוב זצ"ל מבני ברק שהכרתי, מתלמידי ה'חזון איש' זצ"ל, שאמר, שבדרך כלל, כשקורה לו משהו, הוא מבין למה זה קורה לו, לפי העיקרון של 'מידה כנגד מידה'.

על הפסוק 'ה' שומרך, ה' צלך, על יד ימינך" (תהילים קכ"א ה), אומר המדרש: "מה הצל, אם אתה מצחק לו - הוא משחק לך. אם אתה בוכה לו - הוא בוכה כנגדך וכו', אף הקב"ה - ה' צלך, כשם שאתה הווה עמו - הוא הווה עמך (מדרש והזהיר פ' משפטים מג).

לאחר הסעודה, נאלצו המשרתים לנקות את הכיסאות המפוארים מהלכלוך של האורחים, והתלוננו למה מכניסים הביתה אנשים כאלו.

אמי הצדקנית ע"ה, מעולם לא התלוננה על כך. אף פעם לא שמעתי שתשאל את אבי: "למה בחרת בעניים אלו דווקא". אדרבה, היא הרגישה בצערם של ישראל, כיבדה אותם בכבוד גדול.

אחד הפלאים שסיפר לי אבי מורי, הנה ידוע, שכל האנשים שהיו במחנות הכפיה וההשמדה, היו מלאים בכינים ופשפשים. אך אבי מורי ניצל מפגיעתם באופן פלאי. גם כשמימינו ומשמאלו, מלפניו ומאחוריו ישבו ושכבו אנשים מלאים בכינים – הוא לא נפגע מהמכה הזאת. עליו לא היה אפילו אחד!

באחת השיחות אמר לי אבא, שהוא תולה זאת ב'מידה כנגד מידה', על שהכניס לביתו אורחים בכל מצב שהם, ואפילו שהיו על בגדיהם ושערותיהם כינים ופשפשים, לא נמנע מלהכניסם לביתו, לכן זכה שהכינים לא שלטו בו, והיה נקי לגמרי!"

✦ ('פרקי חיים' בסוף 'ברית אברהם הכהן')

לעיר, כדי לחזור על פתחי נדיבי עם.

בכל שבת המתינו שאחד מתושבי העיר יזמינו לביתו לאכול סעודת שבת. מנהג הכנסת אורחים בפרעשבורג היה כך, בסיום התפילה בליל שבת קודש, עמדו כל האורחים העניים בשורה ליד פתח בית הכנסת וכל בעל-הבית בחר לו אורח לסעודת שבת, ויש מבעלי הבתים שלקחו עמם שני אורחים.

בכוונה תחילה, השתדל אבי מורי לצאת אחרון מבית הכנסת, מפני שבדרך כלל, הבעלי בתים בחרו באורחים שהמראה החיצוני שלהם נאה והיו לבושים במלבוש נקי ומסודר. ואילו העניים שהמראה החיצוני שלהם מכוער ולבושם מלוכלך וקרוע, נשארו בבית הכנסת מאין דורש.

את כל הנשארים הללו, הזמין אבי לביתו ולקחם לסעוד עמו על שולחנו!

בין האורחים, נמצאו כאלו שמטרדות הדרך, נתלכלכו מאוד עד שנדף מהם ריח רע ביותר, והיו גם כאלה שעל בגדיהם ושערותיהם היו מלאים בכינים... המשרתים הגויים לא יכלו לסבול את האורחים האלה.

הרב משה פליסקין - יו"ר 'מכון תשב"ר'

מומחה בתחומי החינוך ואמן בחכמת הנפש. בעל נסיון רב שנים. משלב בין מקורות התורה למצבי החיים העדכניים, מעוטר בהסכמתם וברכתם של גדולי ישראל. הרב פליסקין מוסר הרצאות וסדנאות מרתקות במגוון נושאים, במגמה של מודעות, טיפול וצמיחה אישית.

להזמנת הרצאות וסדנאות m42654322@gmail.com

lechiduday@gmail.com

ללכת עם האמת, גם כאשר היא כואבת.

מה אפשר ללמוד מפרעה?

יש משל מפורסם, על אבא שהיה מכור לטיפה המרה... והיו לו שני בנים תאומים שלמדו באותו ביתה וגדלו יחד עם אותם חברים.

ויגדלו הנערים... ואז כבר היה ניתן להכיר עליהם שהם אינם דומים כלל. 'ובחרת בחיים' כל אחד הלך לדרכו שלו.

אחד הלך בדרכי אביו. ואילו השני לקח את עצמו בידים ונהיה לאיש מצליח.

כאשר שאלו את האחים איך כל אחד נהיה מי שהוא, זה ענה מה הכוונה למדתי מאבי וככה בדיוק עשיתי. והשני אמר, גם אני למדתי מאבי. ויהי הדבר לפלא מה למדת מאביך? ענה אותו הבן, אני למדתי מאבי, שכן כל מה שהוא עשה עשיתי הפוך...

אותו הדבר כאן, אנחנו נלמד מפרעה, מה לא לעשות.

פרעה היה עקשן גדול. על אף שכתוב שהקדוש ברוך הוא הקשה את ליבו, אבל גם לולי זה, הוא לא היה משחרר את בני ישראל כל כך מהר.

המכות שהמצריים קיבלו לא היו נעימים כלל. זה התחיל בדם ועבר לצפרדעים.. ואז ברד, שזה מכה שהשביתה את המשק, יותר נכון זה הרס את המשק לגמרי. ואז גם מה שנשאר, הגיע הארבה ואכל את הכל.

בקיצור, מדינה שלימה קורסת והכל בגלל מלך עקשן.

זה לכאורה דבר תמוה מאד. איך אדם מסוגל להיות כזה עקשן, הרי הוא רואה איך הכל קורס לו מול העיניים? אז למה הוא ממשיך בעקשנותו?

אבל מה איתנו! האם אנו תמיד מצליחים ללכת עם האמת ולא ליפול למלכודת?

הגמרא במסכת קידושין אומרת, ששמעון העמסוני היה דורש את כל המילות 'את' שכתובות בתורה, עד שהוא הגיע ל'את' ה' אלוך תירא', ואז לא היה לו מה לדרוש. אז הוא פרש ועזב את כל הלימודים שדרש עד עכשיו. ואמר שמעון העמסוני: 'כמו שקיבלתי שכר על הדרישה, כך אקבל שכר על הפרישה.

האם אתם יודעים כמה פעמים כתוב 'את' בתורה? ובכן אין לי את המספר המדויק, אבל מדובר באלפי פעמים! כלומר: שמעון העמסוני עזב את כל הדרשות הללו, וכל זה בגלל דרשה אחת לא נכונה.

ונכון שזה לא תמיד קל לעזוב את כל התאוריות ואת כל מה שבנינו לעצמינו, אבל עלינו תמיד ללכת עם האמת, גם כאשר היא כואבת.

אדם יכול למצא את עצמו בגיל מבוגר כשהוא עדיין נאחז בכל מיני דברים קטנוניים, והכל בגלל שהיה לו קשה להודות בטעות שלו. ובזה פרעה נפל, הוא נאחז בדעה שלו, גם כאשר כמעט לא נשאר לו מדינה.

נראה לי שיותר כואב מלהודות על האמת, זה לקלוט בגיל מבוגר שטעינו כל חיינו... ✨

עבודת המידות

האם זה קל לסלוח?

ר' יחזקאל לונשטיין זצ"ל היא אומר: כאשר אדם פוגע בחבירו ולאחר זמן הוא בא לבקש ממנו שימחל לו, הנפגע אומר: "מחול לך", "הכל בסדר לא קרה שום דבר". אבל אומר ר' יחזקאל לונשטיין חוששני מאד מהפרזה מדיבורים כאלה. כי איני בטוח שכל אחד מסוגל למחול בלב שלם כאילו לא קרה שום דבר.

הרבה מאד עבודה עצמית אדם צריך לעשות כדי להגיע למחילה אמיתית ולהיות נקי בלב פנימה. בלי שישאר חלק מהפגיע.

יעקב אבינו אמר ליוסף: ואני בבואי מפדן ארם מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבוא אפרתה. (בראשית מ"ח)

וצריך להבין מדוע יעקב מתחיל להתנצל ליוסף בזמן שיוסף כלל לא דיבר עמו על עיניין זה?

אלא יעקב אבינו הכיר את טבע האדם והוא חשש שאולי מסתתר קפידה וצער בליבו של יוסף על זה שלא קבר את אימו במערת המכפלה. ולכן בלי שישאל על כך כבר הסביר לו את הסיבה שלא קבר אותה במערת המכפלה. כיוון שזה היה על פי רצון השם...

(מופת הדור עמוד כ"ו)

פרקי אבות

ללמוד ולקיים...

פירושי רבותינו ותובנות לחיי היום יום.

פרק ב' משנה ב':

"וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עוון".

המדרש שמואל על אבות מסביר את דברי המשנה בצורה נפלאה. **וזה לשונו:** הכוונה שהזהיר לאדם שילמד את התורה על מנת לשמור ולעשות, כי קיום המצות נקראת מלאכה, ובפרט אם היא בהתמדה.

ממשיך המדרש שמואל ומסביר 'וכל תורה שאין עמה מלאכה' כלומר: שכשלומד אותה אין כוונתו 'לעשותה מלאכה' ולקיים את כל דברי התורה, וכל כוונתו היא רק ליקרא רבי או חכם ואין כונתו בלמוד התורה כדי לידע המצות ולקיימם. איש כזה תורתו סופה בטלה, לפי שהיתה שלא לשמה.

כמו שכתוב באיגרת הרמב"ן: "כאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו". כי עיקר לימוד התורה היא כדי לקיימה".

בכל לימוד עלינו לראות מה ניתן לקחת ל'הלכה למעשה'.

הלכות המצוות בחו"ל | הרב ישעיהו שופט שליט"א

המשך אמירה לנכרי

אסור לבקש מנכרי לעשות לו בשבת כל דבר שאסור לו לעשות בעצמו, בין דבר האסור מדאורייתא ובין דבר האסור מדרבנן, בין אם מבקש ממנו בשבת עצמה, ובין אם מבקש ממנו לפני שבת שיעשה בשבת.

כמו כן אסור לבקש ממנו בשבת שיעשה עבורו דברים אלו לאחר השבת. (חלק מהלכות אלו תלויים בטעמי הגזירה שנתבאר לעיל, ועכ"פ להלכה נפסק ככל הטעמים ואסור בכל מקרים אלו)

כתב בשו"ת אור לציון שיהודי הנמצא במדינה שעדיין אצלו ערב שבת, מותר לו לומר בטלפון לגוי הנמצא במקום שכבר שבת, שיעשה כעת מלאכה

במקום שכבר שבת, ומבאר שלכל הטעמים אין שייך לאסור אם הציווי והעשייה של הגוי הם בשעה שאצל המצווה הוא יום חול.

מלבד האיסור, כתוב בספרים שמשפיע גם בעוה"ז, ומעשה באדם אחד ששכר נכרי לבנות ביתו בקבלנות והיה הנכרי בונה בשבת והיו מתרעמים עליו ולא חשש לכך ולא היו ימים מועטים שלא נשאר הקרקע לא לו ולו לזרעו. [ספר חסידים והובא במ"ב]

ומעשה בעשיר אחד ירא ד' שבנה בתים, ופיזר ממון הרבה כדי שלא להניח לגוי לבנות בשבת, ויהי היום שהייתה שריפה גדולה בעיר ובהגיע האש סמוך לביתו ויהפוך ד' רוח וניצול ביתו - זהו שכרו בעולם הזה, ובעולם הבא על אחת כמה וכמה!

[חסד לאברהם וכף החיים]

יש לשים לב:

שהדברים לא נכתבים הלכה למעשה.

סיפור קטן על אדם גדול | יהודה פליסקין

STORY

רעב אבל שמח...

"הייתי רעב — אבל לא שכחתי שאני יהודי"
הרב **יענקלה גלינסקי** זצ"ל היה אחד מגדולי המשגיחים והדרשנים בדור האחרון.

ר' יענקלה סיפר שבמחנה העבודה בסיביר, הרעב היה בלתי נסבל. יום אחד הוא מצא חתיכת לחם קפואה על הרצפה. הוא התכופף לקחת אותה — ואז עצר.

ואמר לעצמו: **"יעקב**, אתה יהודי. יהודי לא אוכל דבר שנפל על הרצפה בלי לברר של מי הוא."

הוא **חיפש** את בעל הלחם בין עשרות אסירים מותשים. אחרי זמן רב מצא אסיר גוסס, שהודה שהלחם שלו.

ר' יענק'לה מיד נתן לו את הלחם בחזרה.

האסיר פרץ בבכי ואמר: "בזכותך אני יודע שיש בעולם עוד טוב."

ר' ענק'לה סיים ואמר: "באותו יום אמנן נשארתי רעב — אבל הייתי מאושר. כי נשארתי בן אדם..."

(**"והגדת"**)

תקופת ראשית העולם – מהבריאה עד אברהם אבינו.

**הפעם בעז'ה נעשה סקירה קצרה על כל
התקופות והמאורעות העיקריים. בכדי
שנקבל תמונה מרחבית.**

הבריאה, אדם הראשון וחטאו, נח והמבול, דור
הפלגה, עשרה דורות מנח עד אברהם אבינו.

תקופת האבות - מאברהם אבינו עד שיעבוד מצרים.

אברהם אבינו, עשרה נסיונות, יצחק, נישואיו לרבקה,
לידת יעקב ועשיו, קניית הבכורה, לקיחת הברכות
והברחה ללבן, נישואי יעקב ללאה ורחל, לידת
השבטים, ירידת יעקב למצרים, פטירת השבטים.

תקופת מצרים ודור המדבר - משעבוד מצרים עד מות
משה.

שעבוד מצרים, המכות, יציאת מצרים, המן, יתרו,
מעמד הר סיני, חטא העגל, המרגלים, קורח, בלק
ובלעם, השיטים וזימרי, מינוי יהושע, מלחמת מדיין,
בני גד ובני ראובן, ברכתו לעמ"י, פטירתו.

תקופת השופטים - מיהושע בן נון ועד עלי הכהן
ושמואל הנביא שהכתיר את שאול.

כבישת וחלוקת הארץ, פסל מיכה, פילגש בגבעה,
אהוד בן גרא, מלחמת דבורה וברק והריגת סיסרא ע"י
יעל, גדעון ומלחמותיו, יפתח הגלעדי וניצחונותיו,
בועז ורות, שמשון ומלחמותיו בפלישתים, עלי הכהן,
שביית הארון, הכתרת שאול.

תקופת המלכים - משאול המלך ועד התפלגות
הממלכה למלכות יהודה ומלכות ישראל.

המלכת שאול ומלחמותיו, הפסדת המלוכה. רדיפת
דוד, הריגת נוב ומעבר המשכן לגבעון, דוד, יחס
משפחתו, משיחתו, הריגת גלית, בריחתו משאול,
מלכות שלמה, בניית ביהמ"ק, התפלגות הממלכה.

תקופת הממלכה המפולגת - מהתפלגות הממלכה עד
לגלות בבל.

התדרדרות העם, התפשטות הע"ז בעם, הגליית י'
השבטים, חורבן המקדש וההגליה לבבל.

תקופת גלות בבל - מהיציאה לגלות עד החזרה לארץ.

הריגת גדליה בן אחיקם, דניאל חנניה מישאל ועזריה,
נס פורים, שיבת ציון ע"י עזרא ונחמיה.

תקופת בית שני - מעזרא עד החורבן.

שיקום ירושלים, שחיתת יצר הע"ז, אנשי כנה"ג,
ייסוד הסנהדרין, נס חנוכה, הזוגות. חורבן המקדש.

תקופת התנאים - חורבן המקדש עד כתיבת המשנה.

מרד בר כוכבא, עשרה הרוגי מלכות, כתיבת המשנה.

תקופת האמוראים - מחתימת המשנה עד חתימת
התלמוד.

הגירה רחבה מישראל לבבל, הקמת ישיבות סורא,
פומבדיתא, ונהרדעא, חתימת התלמוד.

תקופת הסבוראים והגאונים - מחתימת התלמוד עד
פטירת רב האי גאון.

עריכה סופית של התלמוד, מענה על שאלות בתלמוד
לימים 'תשובות הגאונים'.

תקופת הראשונים - מרבנו גרשום עד פטירת הר"ן.
מעבר הקהילות לאירופה, לספרד ולצפון אפריקה.

פרשנות התלמוד, פסיקה, פיוט, הגות ופילוסופיה.

תקופת האחרונים - מפטירת הר"ן ועד היום.

המשך צמיחת החיבורים התורניים, הקמת החסידות,
תנועת ההשכלה, הקמת הישיבות, השואה, העליה של

רוב העם לארץ ישראל. ✨

תמונה מהפרשה

מצא את הפסוק או את המילה
מהפרשה שמופיע בתמונה

ניתן לשלח תשובות למייל ולהכנס לבגרלה

תשובה לפרשת שמות

"איש וביתו באו"

פרק א' פסוק א'

פתגם שבועי

נסיתי לשנות את העולם,
אלא הצלחתי.
סניתי את עצמי,
והעולם השתנה.

(ר. ישראל מאסנא)

איזו עצה מעניינת יעץ לו האדמו"ר מקאליב?

השבוע פגשנו את הרב משה גורביץ שליט"א. ר' משה עסק בקירוב רחוקים מעל שני עשורים וזכה להחזיר מאות נערים ונערות. שזכו להקים משפחות של שומרי תורה ומצוות.

שלום וברכה ר' משה, תספר לנו עליך בקצרה. ובכן, אני יליד צילה וזכיתי לחזור בתשובה והיום אני מתגורר בארץ ישראל.

לאחר נישואי, כשהיו לנו בסך הכל שני ילדים, הגיע אלי חבר ואמר לי שהאדמו"ר מקאליב (מארה"ב) הגיע כאן לצילה, וכדאי לי ללכת לקבל ממנו ברכה.

עשיתי כדבריו, ונכנסתי לברכה. הוא שאל אותי כמה שאלות... ואז הוא לקח לי את היד ואמר לי, "המון נערים הולכים לחזור בתשובה אצלך בבית". "אתה הולך להחזיר בתשובה המון המון נערים".

ואני לא הבנתי מה הוא רוצה ממני, כי אני עצמי עדיין עדיין הייתי בתהליך של תשובה ולא הספקתי ללמוד כל כך הרבה.

אבל לפני שנפרדתי ממנו, הוא נתן לי עצה ואמר לי: "אתה רק תיקח את הטובים, רק את אותם שבאמת רוצים להתחזק". ולבנתיים המשכתי להתחזק ובד בבד הייתי גם בעסקים בעסקים.

אחרי שנתיים, אמא של נער נתמודד ביקשה ממני אם אני יוכל לשוחח עם בנה שעובר התמודדויות לא קלות ברוחניות, כדי לחזק אותו. דיברתי איתו, ואמרתי לו, אני רואה שאתה אדם רוחני ואני מאמין שיום אחד אתה עוד תחזור בתשובה.

אחרי שישה חודשים, אני פוגש את אותו בחור שוב פעם, באיזה חתונה, והוא מבקש ממני לבוא ולמסור להם שיעור.

הם היו קבוצה של 15 נערים, והם רוצים שאני ימסור להם. האמת שבהתחלה כלל לא רציתי, אבל הוא ביקש שוב, אז הסכמתי. ואפשר לומר שמכאן הכל התחיל.

אחרי זה המשכנו באופן קבוע עם קבוצות נוספות, וכל שבוע היינו עושים שיעור אצלינו בבית. מעבר לזה, בשבתות וחגים היינו מארחים הרבה מאד נעים אצלינו בבית.

איזה דברים עזרו לך מהתהליך האישי שאתה עברת, לעזור לנערים אחרים?

למעשה, אחרי שאני עצמי חזרתי בתשובה, הייתי מזמין את הורי הבייתה לשבתות, וכל שבת שהם היו באים אלינו, היו ויכוחים גדולים. כל הזמן התוכחנו על הדת ויהדות. ולא ידעתי מה לעשות, כי זה היה אורח לא נעימה. הלכתי לרב שלי והוא אמר לי לעשות שני דברים, שהם בעצם שינו את הכל ועם העצה הזאת אני זכיתי לקרב אחרים.

הוא אמר לי כך, דבר ראשון, אבא שלך ישב בראש השולחן. תכבד אותו! **דבר שני,** אבא שלך הוא זה שיבצע את החלה.

התחלתי לעשות את מה שהוא אמר לי, ואז הכל השתנה מקצה לקצה.

והעצות האלה הנחו אותי לאורך הדרך, כי כשאותם נערים, שאני עצמי החזרתי בתשובה באו אלי, ואמרו לי, שהם לא מצליחים להתמודד עם ההתנגדות של ההורים, והם לא יודעים מה לעשות, אני אמרתי להם את מה שאמרו לי. תכבדו אביכם!! כבוד כבוד כבוד!

לאורך השנים שמתי לב למשהו מעניין, כל אותם הורים שהיו באים אלי בטענות כאלה ואחרות, הם לא היו טענות שיכליות כלל! אלא ריגשיות בלבד! ובאמת, אם נכנס רגע לראש של אבא, אנחנו נוכל

בתשובה! חלקם רבנים היום בארץ ישראל ובחו"ל.

מה באמת משך אותם לחזור בתשובה?

אני חושב, שאחד הדברים שמאד משכו אותם ליהדות זה שהם היו באים אלינו שבתות והם היו רואים משפחה עם ילדים ואוירה טובה, והם רואים אותי שאני רוחני וגם בעסקים, אז הם אומרו לעצמם, זה שווה, זה היה נראה להם משהו טוב.

אבל, תמיד הילדים שלנו היו במקום ראשון. לא משנה כמה אורחים יש, הם תמיד קודמים.

וזה באמת דבר חשוב שחייבים לשים לב אליו. במיוחד בדור שלנו, היחס שאנחנו צריכים לתת לילדים הוא קריטי, וזה מה שמחזיק אותם מול סערת הרחוב.

נסיים עם מסר חשוב: במשנה באבות כתוב: 'אוהב את הבריות ומקרבן לתורה'. הדרך היחידה שאדם יכול להחזיר משהו בתשובה זה רק כאשר הוא אוהב אותם, ודואג לצרכים שלהם... ✨

להבין מה עובר עליו, הוא גידל את הבן שלו, וחינך אותו בצורה מסויימת, ופתאום מגיע איזה משהו והבן שלו הולך רק אחרי הרב והוא מתחיל לשנות אותו, והוא מתחיל לפחד, מה יהיה עם הבן שלי?

וגם האמא נורא מפחדת, והיא מרגישה שהיא מפסידה את הבן שלה, ומה יהיה עם הנכדים, הם לא יבואו אליה הביתה יותר, כי אין אוכל כשר וכו'...

אבל ברגע שהילדים האלה מכבדים מאד!! את ההורים שלהם, ההורים מקבלים את זה שונה. ועד היום, ההורים של אותם נערים שמחים מאד בתשובה של הילדים שלהם, כי אין כמו נחת יהודי.

ספר לנו על מקרה מעניין שהיה לך.

היה לי באמת מקרה אחד, שאבא בא אלי עם טענה שיכלית, וזה היה המקרה היחיד שיצא דופן. ואני שוחחתי איתו כמה שעות, ובסוף הוא אומר לי, אתה יודע מה? התורה היא באמת אמת...

באמת זכיתי, ושמונים אחוז מאותם שעברו אצלי, חזרו

חידוד יהודי | יהודה פליסקין

ואני אקשה את לב פרעה

פרק ז' פסוק ג'

הגאון ר' עמרם, רבה של אויפאלה בהונגריה, היה מרבה להוכיח את בני עדתו בדברי מוסר קשים ונוקבים. אך איש לא הטח אוזן לשמוע בקולו.

פעם אחת כאשר פנה הרב אל פרנסי הקהילה, וביקש תוספת לשכרו הדל, בשל היוקר המאמיר.

הפרנסים סירבו לו והשיבו את פניו ריקם.

אמר להם הרב: אני שמח מאד על אשר דחיתם את בקשתי, שכן עד כה היה ליבי נוקפי תמיד: מי יודע אולי אני אשם בכך שדברי מוסרי אינם עושים עליכם רושם, כי הרי אמרו חכמינו זכרונם לברכה: 'דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב'. **ואם כן**, כנראה דברי אינם יוצאים

מקרב ליבי, ולכן אינם נכנסים ללבכם...

אבל עתה, לאחר שביקשתי ממכם תוספת שכר – בקשה שלכל הדעות היא יוצאת מעומק הלב ואתם דחיתם את בקשתי ולא שמעתם אל נענתם לי, נתברר לי מעל לכל ספק, כי לא בי האשם תלוי, אלא שאתם סתם קשוחי לב...

המדור הזה שייך לכם...

במדור הזה יש לכם את האפשרות להביע את עצמכם, ולשתף את הקוראים בנושאים החשובים לכם. אתם יכולים לכתוב ולעורר עניין בכל תחום הקרוב ללבכם, שיש בו זיכוי הרבים.

מכתב מאת אברך חשוב בישיבת 'מיר'

כמו תמיד. מטורףףף!!!
שאלות מקוריות ויצירתיות באופן נדיר!!!
והמסר של מסכת אבות פשוט אדיר!!!
במיוחד הצורה שאתה כותב מרתקת וקולחת,
שפשוט ממגנטת....
אלוף!!!
מעריץ, בצלאל.
שבת שלום!

לשליחת תוכן

lechiduday@gmail.com